

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 41. Imperatorem Antiocheni oderunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](#)

rem rogavit, ut Christianis Ecclesiam re- Sæculum IV.
 stitueret, sed obtinere non potuit, atque A.C. 362.
 sicut erat, in miserabili statu migravit e vita. Felix similiter, ærario Præfetus, Ann. XXIII.
 vindicis Dei manus non effugit; subita c. 1.
 morte paulo ante Comitem Julianum diu,
 noctuque sanguinem per os evomens, sub-
 latus est. Duorum virorum triste fatum
 in pessimum omen Idololatræ traxe-
 runt, cumque in inscriptionibus publicis,
 ad Imperatoris honorem positis, hæc tria
 verba latina legerent: Felix. Julianus.
 Augustus. Imperatorem, quem vox Au-
 gustus designaret, priores duos brevi se-
 cūtūrum, augurabantur. Ipsum Impera-
 torem sinistrum omen terruit. Tunc age-
 batur initium anni 363. quo se ipsum
 Consulem quarto, & secum Salustum
 Galliarum Præfectum edixit.

§. XLI.

Imperatorem Antiocheni oderunt.

Odiosum se populo Antiocheno reddi- Ann. XXII.
 derat Imperator Julianus nimio pla- c. 14.
 cendi studio. Mox ut primo urbem in Julian. Mi-
 traverat, plebs, in Circo conclamans, de Jopog. p. 108.
 annonæ caritate querebatur; qui com- orat. fun. p.
 meatui civitatis præerant, clarissime Ju- 306. Socr.
 liano demonstrarunt, annonæ pretium III. c. 17.
 tunc diminui non posse, sed potius pro- Soz. V. c. 19.
 pter hominum aulam sequentium, & mi-
 litum multitudinem oportere, comedibi-
 lium

Sæculum IV. lium pretium augeri; sed inter alia vitia
A. C. 362. Juliani non erat minimum, in concepto
 semel proposito, pertinacia. Ergo suo
 arbitrio quindecim frumenti modiorum
 pretium unum assem aureum posuit, pri-
 musque omnium frumentum in foro ve-
 num exponi jussit, quod suo usui ex Ægy-
 pto adveatum fuerat. Civium præcipui
 bona occasione usi, hoc frumentum coe-
 merunt, cumque ipsos frumentum pro-
 prium Antiochiam advehere oportuisset,
 illud majori pretio ruri vendiderunt, at-
 que, mercatoribus dilapsis, brevi tempo-
 re annonæ penuria, & caritas posterior,
 major priori fuit. Imperator, indignans,
 rei frumentariæ Præpositos in Palatium
 vocatos, & vehementer objurgatos, car-
 ceri mandat, mox quemque eorum re-
 mittit in domum suam; hac imprudentia
 omnes civitatis ordines offensos voluit,
 divites nempe, quod eos vinculorum
 ignominia affecisset, & plebem, quæ cum
 abundantiam sperasset, panis inopiam pa-
 tiebatur.

Cum Antiochiæ populi proni essent
 ad cavillandum, mores Juliani, & super-
 stitious animum irridere cœperunt, ut
 se ulciscerentur. Ajebant, barbam ejus
 egregiam, qua longiorem nemo haberet,
 ducendis staminibus, funibusque necen-
 dis esse aptissimam; eundem, cum mo-
 dicæ esset statura, tamen latis humeris, &
 magnis

magnis passibus incedere velle, ut Heroes Sæculum IV.
 Homeri imitaretur; cœterum Sacrificu- A. C. 362.
 lo, & Victimario similiorem esse, quam
 Principi; tandem querebantur, quod bel- *Jul. Mis.*
 lum inferret Chi, id est, Christo, & mag- *pog. p. 83.*
 num desiderium amissi Cappa, id est, 95. IOI.
 Constantii, testabantur, hæc nomina pri-
 mis litteris indicantes. His jocis domi,
 & in foris publicis delectabantur; fuere,
 qui hujusmodi sarcasmos in versus ana-
 pæsticos cogerent.

Sane ridendi materiam quotidie sup- *Jul. Mis.*
 peditabat Julianus. Quadam die in p. 70. *Liban.*
 templo Jovis sacrificavit, deinde in tem- *paneg. pag.*
 plo Fortunæ, tum Cereris, & sæpius in ^{245.}
 Luco Daphnes. In festo Syriorum rediit
 ad templum Jovis Philii, id est, amicitiae
 Protectoris. Ubi Festum, quod Commu-
 ne vocabant, advenit, ad Fortunæ ædes
 reversus est; tum, postquam una die, ut
 ipse credebat, inauspicata cessasset, rur-
 sus vota solemnia Jovi Philio reddidit.
 Non minori apud ipsum pretio Pontifi-
 cis, quam Imperatoris nomen erat. Quo-
 tidie, quod alii singulis mensibus solebant,
 faciebat. Solis ortum, & occasum effu-
 so victimarum sanguine salutabat. Noctu
 etiam nocturnis Dæmonibus sacrificia of-
 ferebat. Cum quotidie templa adire re-
 rum gerendarum moles prohiberet, Pala- *Greg. Naz.*
 tium sibi aut hortus pro templo erat. *or. 4. p. 121.*
 Non satis erat Juliano Sacrificulis adsta-

Hist. Eccles. Tom. IV.

I

re,

Sæculum IV. re, sed manibus suis offerebat, huc, illuc
A. C. 362. que discurrens, jam ligna findebat, jam sa-

crum ignem oris sui flatu excitabat, suis
brachiis ferebat viætmas, apprehenso cul-
tro jugulabat, manibus tractabat extracta

Julianus
Apostata.

viscera, & crux diffluentibus digitis
Chrys. 2. in explorabat. Undique ad ejus Regiam

S. Babylam convolare conspiciebantur Magi, Sortile-
to. 5. p. 459. gi, Divinatores, omnis generis imposto-

res. Palatium Cæsareum scatebat opif-
cibus sordidissimis, servis fugitivis, ho-
minibus flagitiosissimis, qui parricidii, &
veneficii convicti longo tempore in cat-
ceribus, aut metalli fodinis tabuerant.
tales subita metamorphosi in Hierophan-
tes, & venerabiles Deorum Pontifice
mutabantur. Sæpe Imperator Provin-

ciorum Rectores, aut civitatum Magistra-
tus inauditos dimittebat, dum interim
in plateis effæminatorum, & prostibulo-

rum turba stipatus, cernebatur, equo, &
Prætorianis procul sequentibus; atque
ista hominum fæx, in cachinnos efful-
digna moribus suis, nempe propudio-

ibid. 469. p. 37.

effutiebat. S. Chrysostomus, qui ista po-
viginti annos narrabat, suspicabatur, æge-
se fidem facturum, hinc omnes suos au-

ditores testes appellat. Cœterum cul-
tus, quem exhibebat Julianus Veneri, Cy-
bele, & aliis hujus surfuris Numinibus

Am. XXV. 6. 4. causa erat, ut eum perditionum hominum
colluvies circumdaret; turpitudines in-

alii

aliis Religionis reverentia tolerabat, Sæculum IV.
 ipsum enim lasciviæ Christiani non accu- A. C. 362.
 sant, & Gentiles ab hac labe innocentem
 defendunt; ex illis quidem verbis, ubi *Misopog.*
 de se ipso dicit, quod plerisque noctibus p. 69.
 solus dormiat, nam uxor defuncta erat,
 conjici debet, ipsi fuisse concubinam; at
 hoc inter Gentiles nemini vitio verteba-
 tur. Parce edebat, dormiebatque ma-
 jorem noctis partem Musis impendens.
 Philosophiam profitebatur austoram, quæ
 delicias, & corporis curam contemne-
 bat. Spectacula damnabat, nec nisi
 perfunditorie, quantumque Religio, &
 Summa ejus Dignitas postulabat, affiste- *Misopog.*
 bat; & quia Antiochia urbs erat, deliciis 59. 60.
 dedita, quas ipse aversabatur, huic aver-
 sioni adscribebat odium, quo ipsum An-
 tiocheni prosequabantur.

§. XLII.

Misopogon.

Julianus Antiochenorum irrisiones im- *Greg. Naz.*
 patientissime tulit, ne cum enim tan- 4. p. 121.
 tum in eo Philosophia profecerat, ut pas- *Am. XXII.*
 sionibus, præsertim iræ, moderaretur. *c. 14. Socr.*
 Cum jus diceret, Palatum ejus clamori- *III. c. 17.*
 bus resonabat, ut potius reus, vel actor
 irritatus, quam judex esse videretur. Cum
 non nunquam homines agrestes, gratiam
 petituri, publice ad eum accederent, eo-
 rum rusticitate offensus, miseros pugnis,